

БРАТЯ ГРИМ ТАНХОЙЗЕР

Превод от немски: Цочо Бояджиев, 2009

chitanka.info

Благородният Танхойзер, германски рицар, пропътувал много земи и попаднал в планината на дамата Венера сред красивите жени, където видял велики чудеса. След като прекарал в радост и доволство известно време там, най-сетне се освестил и пожелал да излезе отново в света и си почине от тези преживявания. Дамата Венера положила обаче всякакви усилия, за да го разубеди: тя каза, че ще му даде една от спътничките си за жена и че той трябва да си спомни само алените ѝ устни, усмихнати по всяко време. Танхойзер отвърнал, че не копнее за никоя друга жена, освен за онази, която пази в паметта си, че не желае вечно да гори в преизподнята, че алените ѝ устни не го вълнуват, че не иска да остане още, понеже ще се поболее. Тогава дяволицата се опитала да го примами в собствената си стая, та там да се любя, ала благородният рицар я наругал гръмогласно и призовал небесната Дева да му помогне да се измъкне. Изпълнен с разкаяние, той поел по пътя към Рим при папа Урбан, пред когото искал да изповяда всичките си грехове, та да му бъде наложена епитимия и душата му да бъде спасена. Когато обаче изповядал, че е прекарал цяла година при дамата Венера в планината, папата рекъл: „Само когато разцъфне сухият жезъл, който държа в ръката си, греховете ти ще бъдат опростени.“ Танхойзер отвърнал: „Дори само една година живот да ми остава на тази земя, то аз пак бих се покайвал и бих полагал епитимия, та дано Бог се смили над мен“, и изпълнен с жал и страдание, дето папата го е прокълнал, той напуснал града и се върнал в дяволската планина, за да остане завинаги в нея. Дамата Венера обаче го поздравила радушно, както се среща отдавна отсъстващ любим; на третия ден обаче жезълът започнал да се разлиства и папата проводил пратеници из цялата страна, за да се осведоми, къде е отишъл благородният Танхойзер. Но било твърде късно, той бил отседнал в планината, прельстен от любовницата си, и ще остане там до Съдния ден, когато Бог може би ще го отпрати другаде. И никой свещеник не бива да не дава утеха на грешника, ами трябва да му прощава, ако той се кае и е готов да понесе епитимия.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.